

Det, hvorfor jeg i øvrigt har begæret Ordet, er et Spørgsmaal, der vedrører denne Sag, men som jeg ikke ser er kommet frem før hverken i Forslagets Motiver eller under Forhandlingerne i Folketinget. Det er Spørgsmaalet om, hvorledes Forholdet herefter vil stille sig mellem Staten og de Kommuner, der grænse til Limfjorden, og som nu ere interesserede i den nuværende Løgstør Kanal. Ærede Medlemmer ville erindre, at den nuværende Kanal blev udgravet i Henhold til Lov 8de Marts 1856, hvori det bestemtes, at Omkostningerne, der ansloges til 800,000 Kr., skulde udredes med $\frac{2}{3}$ af Staten og $\frac{1}{3}$ af de til Limfjorden grænsende Kommuner i et vist, nærmere i Loven bestemt, Forhold. Til Gengæld fandtes der i Lovens § 4 en Bestemmelse om, hvilke Rettigheder disse Kommuner skulde have med Hensyn til Indtægten af Kanalen. Overskuddet skulde efter Fradrag af Vedligeholdelsesudgifterne og efter Henlæggelse af et passende Reservefond deles mellem Staten og Kommunerne, mellem disse sidste i samme Forhold, hvori de havde bidraget til Anlægskapitalen. Dette gælder dog kun for Overskuddet indtil 4 pCt. af Anlægskapitalen. Blev det større, skulde det anvendes til at amortisere den Kapital, som Kommunerne havde tilskudt. Ved Udgangen af Finansaaret 1865—66 fandt der en Opgørelse Sted af, hvad Kanalen havde kostet, og det viste sig da, at den havde kostet indtil da 895,334 Kr. Der var imidlertid til dette Tidspunkt indkommet som Indtægt af Kanalen 85,510 Kr. Forskellen 809,824 Kr. blev beregnet som Anlægskapital, og Kommunerne skulde deraf bidrage 269,941 Kr. Man havde imidlertid opkrævet 270,000 Kr. hos Kommunerne, altsaa 59 Kr. for meget. Disse 59 Kr. bleve nu ikke tilbagebetalte; men Staten lagde det dobbelte Beløb til, 118 Kr., og Dannelsen af Reservefonden begyndte med disse 177 Kr. Jeg nævner dette for at vise, at den Reservefond, der blev dannet, blev i Virkeligheden betragtet som hidrørende med $\frac{1}{3}$ fra Kommunerne og $\frac{2}{3}$ fra Staten. Det bestemtes samtidig, at Reservefonden passende kunde bringes op til 20,000 Kr., og naar de vare naaede, skulde hele Overskuddet med Fradrag af Vedligeholdelsesomkostninger fordeles mellem Staten og Kommunerne, saaledes at disse fik $\frac{1}{3}$. I Begyndelsen af 70erne naaede Reservefonden op til 20,000 Kr., men i 1875—77 blev Størstedelen heraf forbrugt til Vedligeholdelse af Kanalen. Opsparelsen af Reservefond blev derfor ved indtil 1884—

85, da Reservefonden var naaet op til 21,000 Kr. Siden den Tid er der ikke henlagt noget til den; men den er med Renter naaet op til henved 32,000 Kr.

Der er den Ejendommelighed ved denne Reservefond, at den, saa vidt jeg kan se, slet ikke findes opført blandt Statens Aktiver; jeg ved egentlig ikke, hvor den er henne. Det er jo heller ikke en Kapital, der i og for sig tilhører Staten udelukkende, man maa vist erkende, at Kommunerne ere lodtagne deri. Jeg skal nævne, hvorledes man har posteret Henlæggelserne til Reservefonden paa Finansloven; det er nemlig ogsaa for saa vidt ganske betegnende. I Tiden indtil Udgangen af Finansaaret 1871—72 opførtes Beløbet til Reservefonden og Bidraget, som tilfaldt Kommunerne, under et paa den Paragraf, der svarer til den nuværende § 26: Andre og overordentlige Udgifter. Men fra dette Aar opførtes kun Tilskuddet til Kommunerne paa denne Paragraf; derimod overførtes Beløbet til Reservefonden til den da oprettede § 27, som angaar Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld. Derefter skulde man altsaa tro, at Opsparingen til Reservefonden var Erhvervelse af Formue for Staten, men det er vistnok ikke at forstaa bogstavelig, men kun at forstaa saaledes, at derved opspares en Fond, som til Dels tilhører Staten, men ogsaa kun til Dels. — Nu er Spørgsmaalet efter min Mening dette: Naar Kanaliseringen af Limfjorden gennemføres, hvorledes vil saa Staten blive stillet til de paagældende Kommuner? Saa bliver jo Forholdet, som det hidtil har bestaaet efter Loven af 8de Marts 1856, forrykket. Det er vel endogsaa Meningen, at naar Udgravningen af Limfjorden er gennemført, skal Kanalafgiften i det hele bortfalde, og saa bortfalder altsaa ogsaa det aarlige Beløb, som hidtil er blevet udbetalt til Kommunerne i Rentegodtgørelse. Det er ikke noget meget stort Beløb, jeg tror, at det i alle de Aar ikke er løbet op til 1 pCt. af Anlægskapitalen, og meget ofte har det været mindre, men det er i alt Fald et Spørgsmaal, som jeg mener maa klares, før vi vedtage denne Lov, hvorledes Statens Forhold bliver til de paagældende Kommuner, naar Loven vedtages. Herom ønsker jeg gerne at faa en Udtalelse af den ærede Minister, idet jeg skal tilføje, at naar det i Loven af 1856 er stillet i Udsigt, at en Tilbagebetaling, en Amortisation af Kommunernes Tilskud skulde finde Sted, saa er det vistnok ikke ganske alvorlig ment. Man har aldrig tænkt sig, at